

Posudek oponenta na diplomovou práci Matouše Veselského „Televizní fandovství a fenomén hry. Historicko-sociologická studie fenoménu televizního fanouškovství“.

Historická sociologie, Fakulta humanitních studií UK, Praha 2018

Práce Matouše Veselského se zabývá televizním sportovním fanouškovstvím. Text je založen na důkladném empirickém výzkumu s využitím několika datových zdrojů (rozhovory, pozorování, archivní výzkum). Téma, které je na okraji zájmu sociálních věd dokázal zajímavě představit ve spojení s tématy, jako je moderna, rozpojení času a prostoru či rituál.

Teoreticky je práce zakotvena především na koncepcích hry Calloise a Finka, na konceptu flow, který formuloval Csikszentmihalyi a na Turnerových pracích o rituálu a liminalitě. Důraz je tedy kladen na práce z oblastí historie kultury, antropologie i psychologie. Neznamená to ale, že by se sociologie z teoretického rámce úplně ztratila, zmiňováni jsou Giddens (time-space distanciation) či Thompson (role médií). Zarámování práce v této podobě je účelné, byť samozřejmě mohli být využiti i další autoři jako příklad Goffman se svým důrazem na sebereprezentaci. Uvedeni jsou i autoři z oblasti sociologie sportu, byť většinou pouze zprostředkovaně skrze české práce Mareše či Slepíčky.

Metodologie práce je dobře popsána, autor se vyhnul obecné rozpravě o metodách, což je častý nešvar diplomových prací, ale zaměřil se pouze na to, jak jsou ty které metody využity v jeho práci. Zde mě pouze napadá, že z čtenářského hlediska by bylo vhodné lépe popsat ono „náhodné účelové vzorkování“, které bylo vodítkem při vytváření vzorku lidí, s kterými autor práce dělal rozhovory. Mělo například při výběru nějakou roli vzdělání? Celkově se mi zdá, že sociální zakotvení komunikačních partnerů mohlo mít větší význam – při výběru i interpretaci. Takto se autor soustředil na opakující se, společné jevy a poněkud nechal stranou diferenciaci jednání a postojů, která mohla být uchopena právě na základě sociálních rozdílů. Ony sdílené momenty jsou ale dobře vystihnuty, Veselský plně využívá propojení interpretace pozorování a rozhovorů (sonda do archivů je prezentována samostatně). Závěry práce jsou přesvědčivé a odpovídají na výzkumné otázky v úvodu. Veselský ukazuje, že televizní fandovství není něčím nevýznamným a efemérním, ale pro ty, kdo se ho účastní má celou řadu významů a jde vlastně o specifickou účast na hře (což lze mimochodem chápat i

jako polemiku s citovaným Csikszentmihalyim, neboť ten ve svojí práci Flow vidí sledování sportu v televizi jako něco zcela pasivního, v protikladu k aktivnímu děláni sportu).

Práce se velmi dobře čte, diplomant má schopnost vtáhnout do „děje“. Po formální stránce nemám i posuzovanému textu námitek

Práce je celkově nadprůměrná a navrhuji hodnotit ji známkou výborně.

V Praze 12.9.2018

Martin Vávra